

воленъ и упорливъ , не искаше ничто да прегляда отъ оныя вещи , които бяхъ около него ; зачтото нѣмаше никакво понятие за нихъ . И понеже не бѣ възможно да сѣди всякога празденъ , той гледаше да наиде случая да ся препира съ насъ ; за това найпослѣ поискахме позволеніе отъ учителя-ты да го изключимъ совсѣмъ отъ дружество то ни , и отъ тогава на сетнѣ не искахме да имаме никакво сношеніе съ него . Такыви останѣхъ и двама-та братѣ презъ всичкый си животъ .

Антоній не можаше да бѣде потребенъ ни за что на тойзи свѣтъ , нѣмаше нужны-ты познанія въ работы-ты , та да ся захване на нѣчто , затова бѣ всякога угрыженъ , намръжденъ и тягота на оныя , които имахъ съ него сношеніе . Напротивъ Симонъ станъ ученъ и добръ человекъ , гдѣ да отыдеше производяше удовольствіе ; зачтото бѣше и самъ веселъ и всякога засмѣянъ , и другы-ты развеселяваше съ присутствіе-то си . Антоній умрѣ още не створилъ тридесять годинъ отъ това , че повѣнж и посьхнж отъ злобж и злонравіе . Симонъ обаче живѣе и до днеска веселъ и засмѣянъ , както и азъ , ако и да е двѣ годинъ пѣстаръ отъ мене .

А ! сосѣде , рече тогава Андрей . Разумѣвамъ сега отъ малко , зачто ты гледамъ всякога толкова веселъ . Истина , то происходитъ отъ това , че си много научилъ , и слѣдователно можешъ да ся забавлявашъ ты съ повече вещи , нежели мы .